

FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG

„A legnagyobb cél pedig itt, e földi létben
ember lenni mindég, minden körülményben”
(Arany János)

„Az igazat mondd, ne csak a valódit.”
(József Attila)

A rendszerváltozás veszteségeinek érdekvédelmi, közéleti, politikai Hon-LAPJA

Nyomdai kiadását alapította: **1993-ban az osztársadalmi érdekvédelmet országos hatáskörben ellátó**
társadalmi szervezet, a

FÜGGETLEN NÉPKÉPVISELETI SZÖVETSÉG /FÜNÉSZ/

SAJTÓPOSTA

A rendszerváltozás veszteségeinek készülő világhálós népújság, a **FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG** tömegkommunikációs rovata, benne a lakosság aktuális témakörű **egyetértő észrevételeivel**, jobbító **kritikai jelzéseivel, tiltakozásaival, kérdéseivel, javaslataival**, amelyek névvel, jeligével, illetve ezek nélkül is nyilvánosságot kaphatnak — a lapunkhoz elektronikusan, postai úton, illetve személyesen eljuttatott információk ellenőrzött és szerkesztett változatában, megőrizve minden közlendő anyag eredeti tartalmának lényegét.

- (1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.
- (2) Magyarország elismeri és védi a sajtószabadságot./ Részletek az **Alaptörvény VIII. cikk-éből**/

*

3. § A Magyar Köztársaságban a médiaszolgáltatások szabadon nyújthatók, a sajtótermékek szabadon közzétehetőek, az információk és a vélemények a tömegkommunikációs eszközök útján szabadon továbbíthatók... /Részletek a **médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvényből**/

*

4./ § (1) A Magyar Köztársaság jogrendje elismeri és védi a sajtó szabadságát, valamint biztosítja sokszínűségét.

(2) A sajtószabadság kiterjed az államtól, valamint bármely szervezettől és érdekcsoporttól való függetlenségre is. /Részletek a **sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvényből**/

Internet: www.fuggetlenmagyarorszag.hu
E-mail: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu
Levélcím: 6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.

Főszerkesztő: **Velkei Árpád**

Tv-nézői benyomások az idén rendezendő Eurovíziós Dalverseny hazai első elődöntőjén hallottakról-látottakról

Szerepzavarban a zsűri?

Január 28-án, szombat este nem kis előítélettel figyeltem „A dal” címmel, élő közvetítést adó hazai közszolgálati csatornák egyikét. Sajnos, bejött a gyanakvásom, hiszen a várt szép és nyugodt élményt nyújtó műsor helyett, egy **fütyülős, visítós**, amolyan irányított **tapsos** show-t kaptam, rengeteg fény- és vágástechnikai elemekkel kísérvé. Ezek után azt éreztem, valakik nagyon erőszakosan akarnak engem szórakoztatni, afféle csinnadratta közepette.

A versenyprodukciónak nem szólok most, hiszen közöttük **számomra élvezhető** nem akadt. Például azért, mert a dalok sorából sajnos, **kimaradt a dallam**, amit tudnék dúdolgatni, énekelgetni. Roppant zavart, hogy **szerezők jó részét alig, vagy egyáltalán nem ismerem. Ugyanígy vagyok az énekesekkel is**. Tévedésnek, hibának tartom, hogy a kereskedelmi csatornák már-már unásig rendezett tehetségkutató műhelyeiből, vagy más szűkös zenei csoportszférából keresgették össze őket. Onnan, ahol csupán **réteg igény kielégítése zajlik**. Egy **kontinensi fesztivál pedig nemzeti részvételt követel meg**, amiről az ország apraja-nagyja egyaránt dönthet. Ám ha a kínálatot egy behatárolt ízléskereten belül készítik, amit a 40-en túliak már nemigen értenek meg, akkor a lakosság e részének a vélemény-nyilvánítási lehetősége óhatatlanul csorbul... Arról meg nem tudok, hogy a több mint fél évszázados múltú fesztivál eredetileg is csak a legfiatalabb korosztály részére lett volna kitalálva.

De van mindezeknél nagyobb gondom is:

Azt tapasztaltam, hogy a **zsűri sem volt tisztában a tényleges feladatával**. Ebbéli **szerepzavarát** eklatánsan bizonyította, hogy például **Rakonczi Viktor** így kezdte értékelését az első dal elhangzása után, az előadókhoz fordulva: „Mindketten nagyon jó énekesek vagytok, mégis úgy érzem, hogy e dalban nem tudtok igazán kibontakozni, s ez nem a ti hibátok, mert a dal nem talált el benneteket tökéletesen, s amikor le kellett volna ütni azt az igazi nagy labdát a refrénben, ott laposnak éreztem a dalt...” **Wolf Kati** ekképpen folytatta: „A dalban egyikőtök egyéniségét sem éreztem kiemelkedni...” **Rákay Philip** ezt közölte: „Két nagy tehetségű, remek énekest láttunk a színpadon, a dal nekem is egy picit hátrébb volt...” **Csiszár Jenő** szintén lepontozott, közben csupán ennyit szólva: „Hát nekem ennyire jött be és köszönöm, hogy itt vagytok”

És hogy mi hangzott még el? A következő dalok egyikét a minimális pontot adó **Csiszár Jenő** ily módon értékelte: „Ezt a rádiós szakmában úgy hívják, hogy elkapcsolási faktor.”

Az este talán legkellemesebb melódiájú, legjobban meghangszerelt szerzeményét minősítette le imígyen **Rakonczi Viktor**: „Nagyon szép volt ez a dal, de az eurovízió jelenleg nem ebbe az irányba megy...” **Wolf Kati** pedig már megszólítva figyelmeztette az egyik előadót: „Márton, Te ne énekeljél, csak zenét írsz...”

Nos, tévénezőként nekem az a véleményem: **A dalok ócsárolásának nem az elődöntő a legszerencsésebb helyszíne. Az ebbéli szelektálást az érkezett körülbelül 200 dal válogatásakor kellett volna lefolytatni, működtetve az elkapcsolási faktor módszerét. Ennél nagyobb baj azonban, hogy túlzottan koncentrált a zsűri az előadókra. Pedig nem ők versengtek. És annak helyességét is vitatom, hogy a hazánkat képviselő dalt döntően az eurovíziós stíluskövetelmények alá kell rendelni. Ha ugyanis minden ország amolyan egy kaptafa**

paraméterek alapján készül az azerbajdzsáni szereplésre, akkor ott dög unalmas és nagyon monoton rendezvényre kerülhet majd sor. Nekünk vétek eltérni a fülbemászóan magyar dallamvilágtól, amelybe a régesrégi népzenei és a mai műdal hangzás motívumait sem kell túlzottan összekeverni, aminek példáját adta az egyik dal.

A **FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG** internetes lap roppant helyén valóan tette fel kérdését a január 28-ai cikkének címében, hogy **Lesz-e keresni valónk Bakuban?** Én erre most még nem tudnék határozott igennel válaszolni! /Egy jászsági dalkedvelő/

*

Kik az előválogatók, meg a hangszerelők és az énekesek kiválasztói?

Csak egyetérteni tudok az egyik internetes közléssel, miszerint **gagyi érződött a műsoron**, nemcsak a technikai hibák és a hiteltelen zsűri miatt, vagy azért, mert a fellépők nagy része a **Megasztáron edződött**, hanem azért, mert egyszerűen rosszak voltak a dalok.

Magyarországon szép számban található neves, **nagy tapasztalatokkal és bőséges sikerekkel** büszkélkedhető zeneszerzők és szövegírók. **Vajon miért nem ők lettek elsősorban megszólítva arra, hogy komponáljanak, írjanak pályázati munkát?** És nincsenek kevesen a kitűnő és sokszor bizonyított hangszerelők sem. **Miért nem az ő soraikból kértek fel közreműködőket e fontos és a szerzemény milyenségét, sorsát lényegesen meghatározó szakmai munka elvégzésére?**

Rossz gyakorlat, hogy az adófizetők kulturális célra fordítandó pénzeit úgymond **külső producerekre** bízva, lényegében **eseti ízlések és kiscsoporti kapcsolatok** állítanak elő olyan könnyűzenei terméket, amelyet a végén nemzeti ranggal felruházva és aktív reklámozással felturbózva küldenek versengeni. Ez a módszer az elmúlt csaknem két évtizedben nem vált be, hiszen a negyedik helyezésű dalunktól eltekintve, lényegében **változatlan a lejtmenetünk e nemzetközi dalfesztiválokon**.

Előttem ma is rejtély, milyen megbízás alapján és **kik bábáskodnak a dalversenyek hazai megszervezésének és lebonyolításának teljes alkotói gárdája kiépítésében és működtetésében?** Nem hallok arról, e folyamatba neves rendezők lennének bekapcsolva. Arról sem tudok, hogy a megannyi arany- és platina lemezek révén ismert és a közönség százezrei, milliói által kedvelt olyan kiváló alkotók, előadók, mint például **Havasi Viktor, Dobos Atilla, Kaszás Péter**, illetve **Aradszky László, Fenyő Miklós, Csepregi Éva, Koós János, Korda György, Kovács Erzs, Kovács Kati, Szücs Judit, Tilinger Attila**, vagy az **Apostol** és a **Dupla Káv** együttesek, részt vettek volna e dalverseny előkészítésében.

Álláspontom szerint, nagyon megérett az idő egy **Nemzeti Rendező Iroda** létrehozására, amely az egész magyar zenei élet hazai produkciós feladatait szakmai felelősséggel összefogná, annak színvonalát garantálná, s a nála koncentrált források alapján adna feladatokat, például az **eurovíziós** programok megvalósítására is! /**Károly, Zalából**/

*

A magyar dal csak magyarul hangozzék el!

Bár a **Nemzeti hitvallásunk** világosan tartalmazza: **vállaljuk, hogy örökségünket, a magyar kultúrát, egyedülálló nyelvünket ápoljuk és megóvjuk**, ám a mostani dalverseny első elődöntőjét figyelve, arra kellett rádöbennem, az **efféle nemzeti kötelezettség** betartása kevésbé érdekli a szóban forgó tévés program közreműködőit. Bizonyosság erre, hogy a bemutatott dal mintegy felének szövegét angolul tolmácsolták az előadók.

Aki ezt a nyelvet alaposan ismeri — ők kevesen vannak hazánkban —, az is felszisszen a túlzott idegen nyelvi nyomulásra, ami valamiféle nyelvi gyarmati függést sejtet, nem beszélve azon milliókról, akik nem tudnak angolul, így ők lényegében akár a nemzetén kívülieknek is tekinthetik eme produkciókat.

Bár sokan vitatkoznak velem, mégis kitartok álláspontom mellett: **az angol szavak nehezen érthető kiejtése teljesen elhomályosítja a dalbéli verssorok rímeit, hangzási összecsengéseit, a melódia légységét.** Én ha ilyesféle énekszövegeket hallok sokáig, irtózatossá válok az úgynevezett egyhangúságtól, ezért lekapcsolom a rádiót, a tévét. Á nem tartom kizártnak, hogy mások, **százával, ezrével, tízezzel, százezzel** ugyanezt teszik. Aminek akkor van káros következménye, ha mondjuk a **Bakuban** felcsendült magyar dalra országunkban nem, csak a határainkon túl lehet szavazni, s ha az ottani milliók közül is sokakat zavar az angol nyelvű interpretáció, hát bizony azok a nézők sem fognak voksolni a produkciónkra, s ez által még kevesebb lesz az esélyünk a sikeres szerepléshez.

Osztva a **FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG** véleményét, magam is úgy gondolom, **nyelvében éljen a nemzetünk** az azerbajdzsáni fővárosban sorra kerülő **57. Eurovízós Dalversenyen** is, ahol magyarul hangozzék el a bemutatkozó, s esetleg a döntőbe jutott dalunk! /Bács-Kiskuni zenerajongó/

2012. február 1.

Rovatszerkesztő: **Velkei Árpád**

Írja, kérdezze, szerkessze, olvassa

a rendszerváltozás veszteségeinek készülő

VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁGUNKAT,

a

FÜGGETLEN

MAGYARORSZÁG -ot !

Internetes cím: www.fuggetlenmagyarorszag.hu

E-mail cím: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu

Levélcím: **6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.**
